

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.868 van 14 maart 2013
in de zaak A. 152.835/XII-4172**

In zake: de BVBA CALOREC
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nico Vandebroek
kantoor houdend te 3000 Leuven
Constantin Meunierstraat 111
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE LUBBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benny Welkenhuysen
kantoor houdend te 3210 Lubbeek
Staatsbaan 168
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 juni 2004, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing genomen door de gemeente Lubbeek inzake ‘bouw sportaccommodatie Linden - perceel 3 - elektriciteit’, ingevolge waarvan de gemeente Lubbeek bij brief van 14.04.2004 aan [de bvba Calorec] meedeelde dat de offerte van [de bvba Calorec] niet werd weerhouden en de opdracht aan een derde partij werd toegewezen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 212.085 van 17 maart 2011 heeft de Raad van State het debat heropend en een deskundige aangesteld.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 februari 2013.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Silvia Nys, die loco advocaat Nico Vandebroek verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Afstand van het beroep

3. De verzoekende partij heeft met een brief van 27 mei 2011 laten weten dat zij afstand van het geding doet.

IV. Kosten van het deskundig onderzoek

4. In het tussenarrest nr. 212.085 van 17 maart 2011 heeft de Raad van State Frank Luyts, met kantoor te 3000 Leuven, Ooiendonk 6/0101, als deskundige aangesteld.

Dit tussenarrest werd aan de partijen en aan de deskundige betekend op 24 maart 2011.

Met een brief van 31 maart 2011 laat de deskundige aan de Raad van State weten dat hij zijn opdracht aanvaardt en vraagt hij om een provisie te betalen.

Met een schrijven van 27 april 2011 verzoekt de griffie van de Raad van State aan verzoekende partij om de gevraagde provisie te storten.

Verzoekende partij laat, zoals gezien, met een brief van 27 mei 2011 aan de Raad van State weten dat zij afstand doet van het geding.

Met een brief van 27 juni 2012 bezorgt de deskundige zijn definitieve kostenstaat aan de Raad van State; de kamervoorzitter begroot deze staat, met toepassing van artikel 75 van het procedurereglement, op 823,42 euro.

5.1. Op 20 september 2012 dient verzoekende partij een verzoekschrift in om zich te verzetten tegen de definitieve kostenstaat van de deskundige.

Zij doet in essentie gelden dat de deskundige zijn opdracht niet mocht aanvaarden vooraleer een kostenprovisie werd geconsigneerd, wat verzoekende partij niet heeft gedaan. De deskundige mocht nog geen kosten maken, zolang hij niet door de meest gerede partij werd gevraagd om zijn opdracht aan te vatten. De ereloonstaat van de deskundige is overdreven nu hij geen opdracht had.

5.2. Met een brief van 3 december 2012 repliceert de deskundige op het verzoekschrift. Hij zet uiteen welke handelingen hij heeft gesteld en betoogt dat hij met gepaste en normale ijver zijn taak heeft vervuld. Hij verwijst naar de in 2009 gewijzigde wetgeving op het deskundig onderzoek, overeenkomstig welke bepalingen de deskundige na het aanvaarden van zijn opdracht zijn taak meteen aanvat en niet hoeft te wachten op een verzoek van één van de partijen.

De deskundige wijst er voorts op dat verzoekende partij niet op zijn meerdere brieven en e-mails heeft geantwoord en hem nooit heeft bericht dat hij moest wachten. Verzoekende partij heeft evenmin aan de deskundige laten weten dat zij afstand deed van het geding. Had zij dit wel gedaan, dan waren volgens de deskundige de kosten niet opgelopen zoals nu het geval is.

6. Artikel 20, derde lid, van het procedurereglement bepaalt dat de aangestelde deskundige binnen acht dagen elke partij in kennis stelt van de plaats, de dag en het uur waarop hij zijn verrichtingen kan aanvangen, hetgeen hij hier heeft gedaan.

De begroting van de kosten in de definitieve kostenstaat van de deskundige van 27 juni 2012 komt de Raad van State niet als onredelijk of buitensporig voor. Verzoekende partij toont niet aan dat de deskundige niet in overeenstemming met de bepalingen inzake deskundig onderzoek of op onzorgvuldige wijze zou hebben gehandeld door reeds meteen na het aanvaarden van zijn opdracht bepaalde handelingen te stellen.

Voorts had verzoekende partij zelf de door haar betwistte kosten kunnen beperken of vermijden door onverwijld haar afstand van het geding te communiceren, wat zij niet betwist niet te hebben gedaan.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De kosten van het deskundig onderzoek, bepaald op 823,42 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 maart 2013,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest